

Det drejer sig om 200,000 Kr., men som oplyst af den højtærede Minister er det jo egentlig kun Galgenrist. Jeg kan ikke læse Generaldirektørens Skrivelse anderledes, end at det uafhængig af, hvilke ny Baner der maatte komme til, vil i en nær Fremtid blive nødvendigt at foretage en Udvidelse. De 200,000 Kr., her foreslaas bevilgede, ere kun en Begyndelse til Fuldførelse af Projektet af 1890. At Generaldirektøren aldeles ikke tænker paa, at det kun skulde blive nødvendigt, naar andre Baner komme til, synes at fremgaa utvivlsomt af hele Sammenhængen i Skrivelsen saa vel som af Slutningsordene, hvori han udtrykkelig udtaler: „Jeg maa formene, at det næppe vilde vare længe, inden saadanne Krav maatte rejse sig, og jeg tør ikke undlade at gøre opmærksom derpaa.“ Man kan ikke andet end takke for, at den ærede Generaldirektør saa usorberholdent siger, at det ikke vil vare længe, inden saadanne Krav rejses. Man faar for Djebliffet det, man kan faa for 200,000 Kr., men saa kommer om 1 eller 2 Aar med paatrængende Nødvendighed Forlangendet om Fuldførelse af Resten af Projektet. — Jeg maa antage ligesom den ærede sidste Taler, at det Forslag, som kommer fra Folketinget, ogsaa maa kunne nedlægges ganske paa samme Maade. Jeg tvivler ikke om, at de 630,000 Kr. maa kunne nedlægges med 150,000 Kr. Den ærede Minister har allerede bemærket, at de 300,000 Kr. svare til de 630,000 Kr., som her foreligge. Naar man altsaa her nedlægger de 300,000 Kr., maa man ogsaa paa samme Maade kunne nedlægge de 630,000 Kr. Skulde det være det, der er Tingene imellem, at Folketingets Forslag skulde nedlægges noget, saa kan det ske paa samme Maade.

Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Sag, jeg tror, at den nu foreløbig er gennemdebatteret efter at have foreligget for Rigsdagen i 2 Aar med udførlige Betænkninger fra begge Sider og med Erklæringer fra de særlig interesserede og rette vedkommende. Jeg tror ikke, at der kan siges meget mere for eller imod denne Sag. Jeg har kun villet udtale dette ligesom den ærede sidste Taler for at motivere min Afstemning. Men jeg kan dog ikke undlade at gøre en Bemærkning over for det ærede 5te Medlem for 7de Kres (Madsen-Mygdal), der endog synes at ville gøre sig til Talsmand for Befolkningen i Viborg Egnen; men der maa han virkelig lade den rette Repræsentation tale, nemlig Byraad og Amtsraad, det er den Repræsentation, vi have at holde os til, og de have udtrykkelig udtalt sig til Fordel for Flytningen, derom er der ingen Tvivl.

Det ærede Medlem kan ikke beraabe sig paa Uenighed i Byraadet, der er Enighed i Byraadet, ogsaa mellem Højre og Venstre, og der har heller ikke været Uenighed i Amtsraadet i den Henseende, saa, hvor højt jeg end sætter det ærede 5te Medlem for 7de Kres som Talsmand for Befolkningen, saa sætter jeg dog der den rette Repræsentation for Egnen nok saa højt. Jeg skal henvise det ærede Medlem til den Mand, som særlig er kaldet til at repræsentere Viborg, nemlig den ærede Folketingsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), han staar paa samme Side som jeg, og udtaler sig for Flytningen, og saa vidt jeg ved, har ingen af det paagældende Amts Rigsdagsmænd stillet sig anderledes, saa det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde være stiftelig — om jeg saa maa sige i al Godmodighed — og henholde sig til den naturlige Repræsentation. Han henholder sig til en Adresse med 270 Underfrittere, som om det skulde være noget betydeligt, hvor der er 10—1100 Borgere, der ere Grundejere; de 270 ere tilmed ikke alle Grundejere. Det er altsaa kun et lille Mindretal, og tilmed er det oplyst, at mange have skrevet under paa en anden Adresse, som gaar i modsat Retning. Ja, man har endog i Aar kunnet bringe det til at komme med en Adresse, som kun var understrebet af siger og skriver 13, mod Flytningen, og det forekommer mig at være et talende Vidnesbyrd om, hvorledes egentlig Stemningen er. Men selv om det skulde være rigtigt, at de 270 Underfrittere virkelig ere Grundejere, er det dog kun et Mindretal, og her har man kun at holde sig til, naar man vil høre Egnens Mening, den naturlige Repræsentation, som af mig er nævnt. Jeg anbefaler derfor som den sidste ærede Taler, at man stemmer mod Udvalgets Forslag, idet jeg naturligvis dog maa betone, at her er det næsten en paatrængende Nødvendighed, at Rigsdagen kommer til Enighed. Forholdet er jo det, at Ministeren vil, at Tingene skulle selv se, om de kunne komme overens, og det er paatrængende nødvendigt, at noget saadant sker, hvis ellers Viborg—Aalestrup Banen skal kunne fuldføres.

Madsen: Der er et Par Ytringer, som den sidste ærede Taler fremkom med, og ogsaa nogle Ytringer fra det ærede Medlem for 9de Kres (Stilling), som jeg maa herigtige. De ærede Talere ytrede, at Viborg Byraad enstemmigt havde anbefalet Planen af 1890, men det forholder sig ikke rigtigt. Ifølge hvad der er oplyst for mig, var der 2 Medlemmer af Byraadet, der stemte imod,